

ЧАСТЬ ВТОРА.

Учителю благый, що да сторж, за да придобьж вѣченз животз? какъжз челоуѣкз, мыслите, да е былз тойзи, който пыта тѣхъ Христа? той не е былз нѣкой лѣкакъ законникъ, или лицемѣренъ Фарисей, който иде ужь да испита Христа, или да го сплете съ дѣмъ; не; той е единъ момъкъ съ добро сѣрдце, и съ добра воля; той самъ бои отъ Бога, исполнава законътъ; той не прелюбоудѣйствѣва, не краде, не лжесвидѣтельствѣва, почита ваща си, и майка си. „Сѣдъ всѣмъ сохранихъ шѣ юности моеѣ.“ и по тѣмъ причина най-повѣче като го видѣлъ Христосъ обикнѣлъ го, говори свѣщеннй Марко: „Исѣсъ же възрѣвъ на нѣкъ козлюбѣ ѣго.“ Но за да вѣде съвършенъ, праведенъ, и свѣтъ едно само нѣщо мѣ трѣбвало: ѣще ѣдинаго не докончѣлъ ѣси.“ Това дѣто да не си сребролюбецъ. Той само това зло былъ ималъ, и като го вѣднѣлъ Христосъ по тѣмъ рана, и мѣ казалъ: „ако искашь да станешъ съвършенъ, сичко, що имашъ, продай го, раздай го по сиромасы.“ (Мат. 19.) Той не приѣлъ това; наскѣрилъ, повърнѣлъ, тржнѣлъ, и отишьлъ си наскѣренъ; защо ли? защото былъ пребогатъ: „вѣ въ богѣтъ зѣлъ.“ Но не е ли той добриѣтъ онзи, и благыѣтъ челоуѣкъ, който не е пожелалъ на никого жената? който не е желъ на никого имота, или честь-та? който е увардилъ закона точно, и който въ законътъ е единъ свѣтецъ? тѣхъ; нѣ тойзи свѣтецъ е скѣперникъ. Помыслѣте, когато е дѣмата за пары, нѣма дрѣго; ахъ прокѣто сребролюбѣ, и колко зѣвъ владѣешь надъ челоуѣческыты дѣши! което ще каже: наистина онзи добриѣтъ Божій равъ има голѣмы, и много добродѣтели; той ли да открадне? той ли да лжесвидѣтельствѣва? не дай Боже! „сѣдъ всѣмъ, (може да каже), сохранихъ шѣ юности моеѣ.“ Той пази цѣломъдрѣе, той стрѣва молитва, той държи постъ, той на-истина живѣе въ свѣтъхъ, но той самъ е отрѣкнѣлъ отъ свѣтъхъ, затворенъ въ една стаа, или взнъ въ нѣкомъ пѣстынѣ самъ е отстранилъ съвсемъ отъ челоуѣческыты сношенѣмъ, и тржищныты мѣтежи, и свѣтыты на вѣкытъ, и увеселенѣмъ; той стои и самъ занимава въ добродѣтелны дѣла, и самъ самомѣ Богѣ самъ моли. Въ лицето, въ образътъ, въ дрѣхыты власаны, въ сичкото си житѣе, и обхожденѣе единъ постникъ; но уви! тойзи постникъ е сребролюбецъ; пѣстыножитель, но сребролюбецъ; чудотворецъ, но сребролюбецъ: „още едно не